

За составяне-то на производни-тъ времена.

1). Преходящее изъявительнаго наклоненія.

Преходяще-то изъявит. накл. се составя отъ насто-
яще-то причастіе, като си промѣнува **ant** на **ais** н. п. *Chan-*
lant, je chantais; отъ това общо правило исключатъ се само
два глагола: **savoir** и **avoir**; които правятъ: *sachant, je*
savais и *ayant j'avais*.

Забѣжка). Мы казахмы въ прилично-то мѣсто, че
глаголи-тъ първаго спряженія, които се свършатъ въ нео-
предѣлен: наклон: на **ayer, oyer** и **uier**: приемватъ бук-
вѣ **i** нодирь **y** въ първи-тъ двѣ лица множествъ: числа пре-
ходящаго времени. Това правило се простира въобще на
всички-тъ глаголи нежъ сж на кое да е спряженіе, стига
само настояще-то имъ причастіе да се свърша на **yant**.

Равно и въ глаголи-тъ дѣто настояще-то причастіе
се свърша на **iant, i^{to}** се удвоява въ първо-то и второ-
то лице преходящаго времен изаявит. накл. множ числ. н п.
въ гаголи-тъ **fuir, voir croire, rire** и проч: причастіе-
то настоящ. се свърша на: **fuyant, voyant, croyant, ri-**
ant; отъ тѣхъ се образува преходяще-то на: **Nous fu-**
yions; vous voyiez; nous croyions; vous priez;
vous riez.

2). Бѣдѣщее (Простое).

Оно се образува отъ настоящее време неопредѣлен:
наклон: — Въ първи-тъ три спряженія трѣба да се прибави
ai а въ четвърто-то трѣба **e^{to}** да се промѣни на **ai** н. п:
Aimer, бѣдѣщее, j'aimer-ai; unir, j'unir-ai; rendre,
je rendr-ai. — Отъ това общо правило има много исклю-
ченія а именно.

а). За първо-то спряженіе: *Envoyer, бѣдѣщее j'en-*
verrai; aller, бѣд: *j'irai; essayer, j'essayerai; employer,*
j'emploierai; appuyer, j'appuierai. (виждь стр. 61)

б). За второ-то спряженіе; *Tenir бѣдѣщее, je tien-*
drai; venir, je viendrai; courir, je courrai; cueillir, je cueil-
lerai; mourir, je mourrai; acquerir, j'acquerrai.